

straffelovs §§ 180, 183, stk. 2, og 237 indeholder hjemmel for idømmelse af fængsel på livstid.

Endvidere har man anset det for overflødigt i forslaget at medtage bestemmelsen om livsstraf for overtrædelse af borgerlig straffelov §§ 180 og 183, stk. 2, under sådanne omstændigheder, at gerningsmanden har indset, at andres liv derved blev udsat for overhængende fare, idet sådanne forhold, som kunne rammes af denne bestemmelse, normalt vil kunne straffes som manddrab eller forsøg derpå efter borgerlig straffelov § 237, evt. jfr. § 21.

De fornævnte bestemmelser, der indeholder hjemmel for under nærmere angivne betingelser at idømme livsstraf for de groveste af de i forslaget omhandlede forbrydelser, har justitsministeriet ikke ment at burde foreslå optaget i den borgerlige straffelov.

Der er sikkert i den altovervejende del af det danske folk enighed om, at livsstraffen, der jo blev afskaffet indenfor den borgerlige straffelovs område i 1930, ikke bør komme til anvendelse under normale forhold.

Den militære straffelov hjemler livsstraf i krigstid og under krigstilstand. Forslagets bestemmelser om anvendelse af livsstraf gælder alene handlinger begået under krig eller besættelse eller under truende udsigt dertil, altså under ganske ekstraordinære forhold. Denne deres helt ekstraordinære karakter har man ønsket at understrege ved at indføje dem i den militære straffelov.

Herved bringes forslaget på dette punkt i overensstemmelse med den nylig vedtagne tilsvarende norske lov om ændringer i straffelovens kap. 8 og 9 m. v. I den norske odels-tingsproposisjon, der ligger til grund for den norske lov, havde man som i det tidligere fremsatte danske lovforslag foreslået livsstrafbestemmelserne optaget i den borgerlige straffelov, men ud fra lignende betragtninger, som er anført foran, blev disse efter indstilling fra den norske justitskomite ved det norske lovforslags endelige redaktion overført til den norske militære straffelov.